

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	מ.	
נדה-יוצא דופן	מימרא															
יוצא דופן אין יושבין עליו ימי טומאה וימי טהרה, ואין חייבין עליו קרבן.	[ת"ק]													■	מ.	
הרי זה כילוד.	ר"ש:													■	מ.	
כל הנשים מטמאות בבית החיצון, שנאמר (ויקרא ט"ו) דם יהיה זובה בבשרה, אבל הזב ובעל קרי אינן מטמאין עד שתצא טומאתן לאחר.														■	מ.	
היה אוכל בתרומה והרגיש שנודעזעו אבריו - אחזו באמה ובלוע את התרומה.														■	מ.	
ומטמאין בכל שהוא, אפילו כעין החרדל ובפחות מכן.														■	מ.	
מאי טעמייהו דרבנן. אמר קרא (ויקרא י"ב) אשה כי תוריע וילדה זכר - עד שתלד במקום שהיא מזרעת.	ר' מני בר פטיש:													◇	מ.	
ור"ש														ז	מ.	
ההיא - דאפילו לא ילדה אלא כעין שהזריעה - אמו טמאה לידה.	[ר"ש]													!	◇	מ.
ור"ש מאי טעמיה?														^	מ.	
אמר קרא תלד - לרבות יוצא דופן.	ר"ל: [ר"ש]													!	◇	מ.
ורבנן														ז	מ.	
האי מבעי ליה לרבות טומטום ואנדרוגיניס דסלקא דעתך אמינא זכר ונקבה כתיב, זכר ודאי, נקבה ודאית - ולא טומטום ואנדרוגיניס - קמ"ל.	[רבנן]													!	◇	מ.
ורבי שמעון														ז	מ.	
נפקא ליה מדתני בר ליואי.	[רבי שמעון]													!	מ.	
לבן - לבן מכל מקום, לבת - לבת מ"מ.	דתני בר ליואי:													!	◇	מ.
ורבנן														ז	מ.	
האי מבעי ליה לחייב על כל בן ובן, ולהייב על כל בת ובת.	[רבנן]													!	◇	מ.
ורבי שמעון														ז	מ.	
נפקא ליה מדתני תנא קמיה דרב ששת:	[רבי שמעון]													!	מ.	
(ויקרא י"ב) זאת תורת היולדת - מלמד שמביאה קרבן אחד על ולדות הרבה. יכול תביא על לידה ועל זיבה כאחת, אלא יולדת דאכלה דם, ויולדת דאכלה חלב, בחד קרבן תסגי לה? אלא: יכול תביא על לידה שלפני מלאת ועל לידה שלאחר מלאת כאחת - ת"ל זאת.	[תנא קמיה דרב ששת]													!	◇	מ.
ורבנן														ז	מ.	
אע"ג דכתיב זאת - איצטריך לבן או לבת, סד"א: ה"מ - בתרי עיבורי (דחד הוא נפל), אבל בחד עבורא - כגון יהודה וחזקיה בני ר' חייא, אימר בחד קרבן סגי לה - קמ"ל.	[רבנן]													!	◇	מ.
ומודה רבי שמעון בקדשים - שאינו קדוש. מאי טעמא - גמר לידה מבור, מה התם - פטר רחם, אף כאן - פטר רחם.	ר' יוחנן:													■	◇	מ.
ולגמר לידה לידה מאדם, מה התם - יוצא דופן, אף כאן - יוצא דופן														ז	מ.	
מסתברא, מבכור הוא ליה למילף, שכן אמו מאמו.														!	◇	מ.
אדרבה, מאדם הוא ליה למילף, שכן פשוט מפשוט														ז	מ.	
אלא, מבכור הוא ליה למילף, שכן: אם, בהמת קדשים, פגול, נותר, וטמא.														!	◇	מ.
אדרבה, מאדם הוא ליה למילף, שכן: פשוט, זכר, קדוש, במתנה														ז	◇	מ.
הנך נפישן.														!	◇	מ.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
		מאן דאמר									
נדה-יוצא דופן											
מימרא											
מ:	מ:	רב חייא בריה דרב הונא משמיה דרבא:									
מ:	מ:	ר' יהודה:									
מ:	מ:	רבי שמעון:									
מ:	מ:	ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?									